

افشاگری قرآن درباره علت عداوت و کینه دشمنان

شناسه خبر: ۱۴۰۵۷۳ دوشنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۹:۴۰

مهم‌ترین هدف‌گذاری دشمن، اهداف تمدنی اوست، همان اهدافی که می‌گوید ما همان فرزندان خداوند و قوم برگزیده هستیم و آینده از آن ماست و منجی پایانی از بین ما اهل کتاب انتخاب می‌شود و نام او ماشیح است و همگان باید خود را با ما و اهداف ما هماهنگ کنند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، ادبیات قرآن درباره دشمنان، علت عداوت آنان، نوع مواجهه با دشمن و نیز قدرت دشمن با آن چیزی که امروز آنان از طریق ابزار رسانه به خورد جوامع می‌دهند و با آنچه که عمده ما تصور می‌کنیم، بسیار متفاوت است. در ادبیات قرآن، دشمن خارجی که گاهی از آنان با عنوان کفار و گاهی اهل کتاب یاد می‌کند، به دنبال این است که دین و فرهنگ جوامع را در ید قدرت خود بگیرد و هدفش از این دشمنی، تابع کردن جوامع به ویژه جوامع اسلامی از منویات و دین تحریف‌شده‌ای است که خود پیرو آن هستند. خداوند این حقیقت را در آیه ۱۲۰ سوره بقره

اینگونه بیان می کند «وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ...» یعنی هرگز یهود و نصارا از تو راضی نخواهند شد، (تا به طور کامل، تسلیم خواسته های آنها شوی، و) از آیین (تحریف یافته) آنان، پیروی کنی.»

وقتی این آیه را به مصداق امروزی می آوریم، به این معنا می شود که هرگز آمریکا و اسرائیل که خود تابع آیین تحریف شده یهودند، از شما راضی نمی شوند مگر اینکه شما را از اسلام و آموزه های حیات بخش آن منصرف کنند و به سمت منویات خود سوق دهند؛ اسناد بین المللی همچون سند 2030 نمونه بارزی از این افشاگری قرآن بود. بنابراین دشمن زمانی خود را موفق می داند که کشورهای اسلامی را تابع اهداف خود کند و آنان را تبدیل به برده های فکری خود کند؛ همانند آنچه که امروز در کشورهای مثل عربستان شاهدهیم؛ کشوری که مدت هاست با نفوذ صهیونیست ها، با نوعی استحاله دینی و فرهنگی مواجه شده است.

در این بین، مهم ترین هدف گذاری دشمن، اهداف تمدنی اوست، همان اهدافی که می گوید ما همان فرزندان خداوند و قوم برگزیده هستیم¹ و آینده از آن ماست و منجی پایانی از بین ما اهل کتاب انتخاب می شود و نام او ماشیح است و همگان باید خود را با ما و اهداف ما هماهنگ کنند و هر کسی و هر سرزمینی از این مسئله سرپیچی کند، ریختن خون او و فروپاشی سرزمین او بر ما حلال است. همان منطقی که امروزه سبب شده یهودیان اسرائیل در فلسطین به ویژه منطقه غزه رقم بزنند و آشکارا و در چشم رسانه های دنیا خون کودکان و زنان را برای خود مباح بشمرد و به راحتی آنان را به قتل برساند. هرچند این قوم پست به پیامبران خود رحم نکرد و بسیاری از پیامبران را از دم تیغ گذراند.

در قبال این نوع از برخورد دشمن که «راضی نمی شود تا شما را به آیین خود در بیاورد» باید به نسخه های قرآنی مراجعه کرد؛ به این معنا که در برابر آنان استقامت به خرج داد و در هر شرایطی به مبانی اسلام پایبند بود. کسانی که در این جبهه، خودباخته و با ترس رفتار می کنند، به طور قطع به اسم، مسلمان هستند و ایمان در روح و جان آنان رسوخ نکرده است. بارها دیدیم دولتهایی از بین همین جوامع اسلامی و حتی جوامع شیعی را که در برابر دشمن و منویات او خودباختگی به خرج دادند؛ یعنی عزت را نزد دشمن دیدند نه در اتکای به خدا و نه در اتکا به منابع و نیروهای خود؛ آنها حرفشان همواره این بوده که «يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ...» یعنی می ترسیم آسیب و گزند ناگواری (از دشمن) به ما برسد. خداوند از این عده با عنوان مریض دلان یا منافقان امت یاد می کند.²

اما در دو آیه بعد وقتی خداوند می خواهد نسخه دهد، افراد مؤمن را اینگونه معرفی می کند «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ»؛ یعنی ای اهل ایمان، هر کس از شما از دینش برگردد [زیانی به خدا نمی رساند] خدا به زودی گروهی را می آورد که آنان را دوست دارد، و آنان هم خدا را دوست دارند؛ در

برابر مؤمنان فروتن اند، و در برابر کافران سرسخت و قدرتمندند، همواره در راه خدا جهاد می کنند، و از سرزنش هیچ سرزنش کننده ای نمی ترسند. این فضل خداست که به هر کس بخواهد می دهد؛ و خدا بسیار عطاکننده و داناست.» و در آیه بعد می فرماید به جای ولایت کفار، ولایت خدا و رسولش و اهل بیت را پذیرا باشید، چرا که «إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ؛ وَلِيَّ شِمَا فَقَطْ خُدا وَ رُسل اوست وَ مؤمنانی [مانند علی بن ابی طالب اند] که همواره نماز را برپا می دارند و در حالی که در رکوعند [به تهیدستان] زکات می دهند.» چرا که غلبه با همین عده از مؤمنان است: «وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ»؛ و کسانی که خدا و رسولش و مؤمنانی [چون علی بن ابی طالب] را به ولایت بپذیرند [حزب خدایند] و یقیناً حزب خدا [در هر زمان و همه جا] پیروزند.»

پاورقی:

1. «وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ» و یهود و نصارا گفتند: ما پسران خدا و دوستان اویم. بگو: (اگر گفتار شما درست است) پس چرا خدا شما را به گناهانتان عذاب می کند؟ بلکه شما هم بشری هستید از مخلوقات که خدا آفریده است. هر که را بخواهد می آمرزد، و هر که را بخواهد عذاب می کند. و مالکیت و فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو قرار دارد، فقط در سیطره

خداست، و بازگشت به سوی اوست.»

2. «فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ» کسانی که در دل هایشان بیماری [دورویی] است، می بینی که در دوستی با یهود و نصاری شتاب می ورزند و [بر پایه خیال باطلشان که مبادا اسلام و مسلمانان تکیه گاه استواری نباشند] می گویند:

می ترسیم آسیب و گزند ناگواری به ما برسد [به این سبب باید برای دوستی به سوی یهود و نصاری بشتابیم]. امید است خدا از سوی خود پیروزی یا واقعیت دیگری [به نفع مسلمانان]

پیش آرد تا این بیمار دلان بر آنچه در دل هایشان پنهان می داشتند، پشیمان شوند.» (مائده 52)

انتهای پیام/

انتهای پیام/